

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Jany Jurečkové a JUDr. Ing. Filipa Dienstbiera, Ph.D., v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 6. 2014, č. j. 62 A 32/2014 – 13, o námitce podjatosti,

t a k t o :

Soudkyně JUDr. Eliška Cihlářová **není vyloučena** z projednávání věci sp. zn. Nao 276/2014.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 6. 2014, č. j. 62 A 32/2014 – 13, kterým byla odmítnuta jeho žaloba, již se domáhal zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 9 As 72/2014 – 20.

Přípisem ze dne 23. 9. 2014 byl stěžovatel vyrozuměn, že v souladu s rozvrhem práce věc projedná a rozhodne 7. senát Nejvyššího správního soudu ve složení: JUDr. Eliška Cihlářová, JUDr. Jaroslav Hubáček a JUDr. Tomáš Foltas. Stěžovatel byl poučen o právu vznést námitku podjatosti soudců ve lhůtě jednoho týdne. Poučení bylo stěžovateli doručeno dne 25. září 2014. Dne 2. října 2014 stěžovatel vznesl námitku podjatosti soudkyně JUDr. Elišky Cihlářové, kterou odůvodnil tím, že soudkyně JUDr. Eliška Cihlářová jedná v rozporu s dobrými mravy a zákony ČR. Jako příklad uvedl rozhodnutí dotčené soudkyně ve věci vedené pod sp. zn. 7 As 112/2014 nebo 7 As 134/2014. Dotčená soudkyně uvedla, že stěžovatele osobně nezná, nemá k němu žádný vztah a pokud s jeho osobou přišla do styku, jednalo se pouze o rozhodovací činnost ve vztahu k jeho kasačním stížnostem.

Námitka podjatosti není důvodná.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně

lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Princip nestranného, nezávislého a spravedlivého rozhodování představuje základní pilíř a předpoklad fungování soudní moci a všichni soudci jsou povinni jej ctít a naplňovat.

Odrazem uvedeného principu je ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., které uvádí, že soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* Důvodem vyloučení je tedy taková povaha subjektivního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či jejich zástupcům, která je natolik objektivizovatelná, že lze důvodně pochybovat o soudcově nepodjatosti. Při úvahách o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. je nicméně nutno postupovat velmi obezřetně, neboť jde o výjimku z ústavní zásady, podle které nesmí být nikdo odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny). Tak, jak zákon a na něj navazující rozvrh práce určuje osobu zákonného soudce (příslušného soudního oddělení, senátu), je tato příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze proto jen výjimečně a ze závažných důvodů, které mu, alespoň potenciálně, brání rozhodnout v souladu se zákonem, nezaopatřené a spravedlivě (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 – 16).

Podle § 8 odst. 1, odst. 5 s. ř. s. *[s]oudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.*

Jak plyne z citovaného ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s., námitka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit, musí být odůvodněna a účastník řízení v ní musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. V nyní posuzované věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovatel neuvedl žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k pochybnostem o nepodjatosti soudkyně JUDr. Elišky Cihlářové. Obecné konstatování, že soudkyně jedná v rozporu s dobrými mravy a v rozporu se zákonem k závěru o jejím vyloučení z projednávané věci vést nemůže. Námitka, že pod sp. zn. 7 As 112/2014 a 7 As 134/2014 JUDr. Cihlářová rozhodovala v rozporu se zákonem je nejen příliš obecná, ale i nepřijatelná, neboť v souladu s citovaným zákonným

ustanovením okolnosti, které spočívají v rozhodování JUDr. Cihlářové v jiných věcech, nemohou být v projednávané věci důvodem k jejímu vyloučení.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. prosince 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu